

PAKSI ATOMERŐMŰ DOLGOZÓINAK SZAKSZERVEZETE

Mi újság?

a PADOSZ -nál

XIII. évfolyam, 10. szám

2009. december

Karácsony

Minden, ami szeretet, elfogadás, melegség és biztonság... Minden, amit a Család jelent, ami a Családot jelenti. Kötődés.

Habos kakaó, betegségben ápolás, bizalom, szeretet, gondoskodás ...

Szenteste, Karácsonyfa, bejgli, gyertya... Család.

„Mennyből az angyal...”, „Dicsőség, mennyben az Istennek...”

Sokan vannak a világon, akiknek a karácsony valóban néhány napi örömet és boldogságot hoz. Sok család, amelynek tagjait messze elsodort egymástól a létért való szakadatlan küzdelem, most újra összekerül. Újra összeforrnak a kölcsönös szeretetben és a jóakaratban. Hány régi emléket, hány szunnyadó érzést ébreszt fel bennünk a karácsony ünnepe!

Sok munka után, még egy esztendő a végéhez ér. Egy esztendő, amelyben korábbi eredmények megszilárdultak s új kihívások léptek fel és oldódtak meg. Az eleinte áthidalhatatlannak tűnő nehézségeket, biztató kihívásoknak tekintve, végre örvendezhetünk az elért eredményeknek. Igaz, hogy sok még a hátralevő teendő, de az is igaz, hogy haladtunk. Egyre többen lépnek be szakszervezetünkbe. Segítenek munkájukkal és ötleteikkel, megkönnyítve ezzel a mi feladatunkat.

Ez alkalommal szeretnék kívánni a PADOSZ nevében, kellemes ünnepeket és sikerekben gazdag boldog újévet minden kedves olvasónknak és munkatársunknak.

Lőrincz László

Karácsony

*Lehallkúl a város zaja
karácsony estére.*

*Melengeti a lelkiünket
a kis gyertyák fénye.*

*Megszületett a szeretet
lelkiünkben e napon.*

*Hogy a fáradt embereknek
hítet, reményt adjon.*

Karácsony Szilárd: MUNKAKÖNYV (folytatásokban)

/15/

A szerződésképes szakszervezet

Mint láttuk, a szakszervezet célja egyértelmű: kollektív megállapodások megkötésével érvényesíteni a tagok gazdasági és szociális érdekeit. *Ehhez olyan szervezetre van szükség, amely biztosítja, hogy a tagok érdekei, esetleges sérelmei felszínre kerüljenek, azok kezeléséről demokratikus döntések születessenek, és lehetőség szerint a felvetődött igényeket rendezett munkaügyi kapcsolatokon belül, kollektív megállapodások keretében sikerüljön érvényesíteni. Azt a szakszervezetet hívjuk szerződésképes szakszervezetnek, amely képes a felsorolt feltételeknek eleget tenni*

A szerződésképeség érdekében a szakszervezeteknek meg kell alkotniuk saját „játékszabályaikat”. Akik azt gondolják, hogy nem veszem elég komolyan a szakszervezetekre vonatkozó szabályok szükségességét, amikor a játékhoz hasonlítom azokat, szeretném figyelmébe ajánlani az egyik legelterjedtebb játék, a kártya szabályait.

Azt hiszem, nem tévedek túl nagyot, ha azt állítom, az emberek többsége szeret játszani, legalábbis gyerekkorunkban mindannyian szeretünk, és a legtöbbször ez a szenvedély felnőtt korunkra sem tűnt el. A kártyajátékok az úgynevezett többszereplős játékok közé tartoznak. Ezek egyik jellemzője, hogy csak akkor szórakoztatnak, ha mindenki betartja a szabályokat.

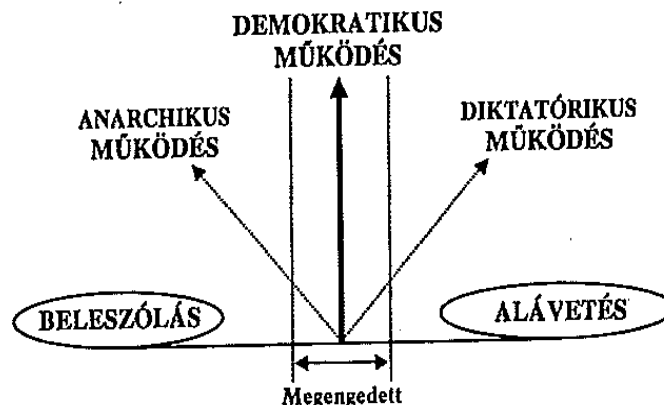
Csalni nem szabad, mert annak a kiközösítés a legenyhébb büntetése (a betyártörténetekből ismert, csizmaszárba csúsztatott egyéb megtorló eszközök használatának rossz emlékét nem is említve). Tehát, ha legalább két ember közösen szeretné eltölteni a szabadidejét, azt többnyire meghatározott szabályok szerint teszi. Ez többszörösen igaz, ha sok embert érintő együttműködésre van szükség.

Ilyen egyszerű. A szakszervezetek is többszereplős intézmények, így hát, ha jól akarják tenni a dolgukat kénytelenek pontos szabályok alapján működni. Egy szakszervezet alapszabályának és szervezeti és működési szabályzatának tartalmaznia kell a *demokratikus működés*, a *szervezeti felépítés* (a partner cég, állami intézmény és az azokat irányítók szervezetek döntési pontjaihoz igazítva) és a *gazdálkodás szabályait*, valamint a *szervezet ellenőrzésének módját*. Ezeknek a szabályoknak a megalkotásától és betartásától lesz egy szakszervezet, úgymond **szerződésképes**, azaz ettől várható, hogy az általa megkötött szerződéseket a saját maga részéről be tudja tartani. A szerződésképeség jogi és erkölcsi kategória is egyben. Érdekes módon a jogi követelményeket ez esetben könnyebb teljesíteni. Ugyanis egy szakszervezet bírósági bejegyzése formálisan nem túl bonyolult feladat. Az erkölcsi helytállás azonban sokkal több ennél. Szükséges példával élve: az a szakszervezet, amely megköt egy kollektív megállapodást és mondjuk, azzal a tagjai olyannyira nem értenek egyet, hogy tiltakozásul sztrájkba lépnek, akkor az aláíró szakszervezet nagy valószínűséggel hitelét veszíti. Jobban mondván a szakszervezet vezetői, mert mint tudjuk, *egy szakszervezetben nem lehet csalódni, csak a vezetőiben*.

Ahhoz, hogy elkerüljük az ilyen „baleseteket”, nem elég jó szabályokat hozni, de azokat be is kell tartani.

A demokratikus működésről

Ahhoz, hogy a szakszervezeteket az emberek magukénak érezzék, és ne csak a fő célok, hanem sokféle részérdek megjelenítésére alkalmasak legyenek, *demokratikusan kell működniük*. Szokásunkhoz híven próbáljuk meg ezt is ábrázolni.

7. ábra

A tűrőképesség, a bizalom és az aktív részvétel

Az ábra az egyes *tagok* és egy egyesülés lehetséges viszonyait szemlélteti. Egy közösségen belül akkor érezheted magad egyenrangúnak, ha megfelelő *beleszólásod* van a célok kialakításába. Ugyanakkor a közösségnek eleget kell tennie a többiek hasonló elvárásának is, ez önként vállalt *alávetésedet* jelenti. Azaz a közösen képviselt álláspont — például a bérfejlesztés mértékéről — az eltérő vélemények egyeztetésével, a közösségen belül vita során alakul ki. Ha e két kategória (beleszólás és alávetés) nincsenek egyensúlyban, például mindenki csak a *saját igazát* erősíti a többiek érdekeinek figyelmen kívül hagyásával, az *anarchiához* vezet. Ha viszont csak kevesek szólhatnak bele a döntésekbe, és a többségnek csak az *alávetés* a sorsa, akkor *diktatúrával* állunk szemben. A demokráciát azonban nem lehet a mérleg mutatójának egy pontjaként ábrázolni. A *beleszólás és alávetés* több tényező miatt csak bizonyos sávon belül — hosszabb távon — lehet *egyensúlyban*, de hosszabb távon egyensúlyban kell lennie. A **még megengedett kitérés** sávját többféleképpen hívhatjuk.

Az első az egyén *tűrőképessége*, vagy *kompromisszum készsége*. Ez mindannyiunk esetében más és más. Van, aki jobban tűri, ha helyette döntenek bizonyos dolgokban, csak, ne zaklassák folyton, és van, aki igényt tart arra, hogy mindig elmondhassa véleményét, befolyásolva ezzel a környezetét. A Te *tűrőképességedet* az határozza meg, hogy a saját elképzeléseid és a szervezet által képviselt *álláspont* (és nem eredmény!), eltéréseit még el tudod-e fogadni, vagy sem. Itt most csak az álláspontokról lehet szó, mert az *elérhető eredmény* még sok tényezőtől függ.

A még megengedett kitérést hívhatjuk *bizalomnak* is. A *tűrőképesség* és *bizalom* nagyon összefüggenek egymással, hiszen a környezetünkkel szemben a *tűrőképességünk határáig vagyunk bizalommal*. A példánál maradva, ha a véleményed egy adott dologról, például bérfejlesztés mértékéről, jelentősen eltér a szervezet által képviselt állásponttól, akkor a bizalmad megrendülhet. Induljunk ki abból, hogy ezt a bizalmat mindkét fél fenn kívánja tartani (ha nem így lenne, csak a szakítás lenne az egyedüli járható út az ellentét feloldására, de nem ez a cél). A bizalom megtartásának egyedüli módja, csak a folyamatos információcsere lehet. Azaz akkor jársz el megfelelően, ha egyrészt kifejtet az álláspontod és érvekkel is alátámasztod, illetve meghallgatod, hogy a szervezet miért képviseli azt, amit és miért. Valószínűleg az eszmecsere során változni fog egyikőtök, vagy mindkettőtök véleménye, ezzel együtt a bizalom is helyreállhat. A szakszervezeti vezetők és testületek azzal követik el a legnagyobb hibát, hogy egy adott dologról megalkotott véleményüket nem ismertetik a tagokkal, illetve azt nem indokolják meg eléggé. Ilyenkor óhatatlanul hátsó szándékokat keresnek a tagok. Ebben pedig az ellenérdekelt fél (munkáltató) még „*segíteni*” is szokott. Ezért a jó szakszervezet tagjainak — beleértve a tisztségviselőket is — egyben jó közösséget is kell alkotniuk. Közösségen belül egyrészt biztosított a jó és folyamatos párbeszéd, másrészt a külső hatásokat is könnyebb kiszűrni. Röviden: *megvan a bizalom*.

A még megengedett kitéréshez kapcsolódó harmadik fogalom az *aktív részvétel*, ami egyben *ellenőrzést is jelent*. Ez azért fontos, mert a demokratikus működést csak a tagok aktív részvétele biztosítja. E nélkül a „*mérleg*” sohasem lesz egyensúlyban. Ha egy szervezet működése, vagy az általa képviselt álláspont a tagok többségének a *tűrőképességen* kívül esik, és ezáltal megrendül a belé vetett bizalom, akkor annak okát fel kell tárni, és a szükséges intézkedéseket maguknak a tagoknak — vagy képviselőiknek — kell meghozniuk. Így játszik szerepet az ellenőrzés a szakszervezet demokratikus működésében. Ennek hiánya a két szélsőérték felé billentheti a mérleget, ami súlyos működési zavarokhoz vezethet. Ha a tagok aktív részvételükkel nem ellenőrzik rendszeresen a szakszervezetüket, akkor vagy az anarchia, vagy a diktatúra teszi azt működésképtelenné, és pontosan azt az előnyét veszíti el, ami miatt a tagoknak megéri belül lenniük.

Aki pedig lemond tagságáról, az nem csak az ellenőrzési jogáról mond le, de kívülállóként számára a szakszervezet többé nem biztosítja a demokráciát sem. A szervezeten kívül álló dolgozók saját magukra „*modellezik a többség diktatúráját*”. Tehát ahhoz, hogy demokratikusan működjön a szakszervezet, a *tagok aktivitására* van szükség, de ehhez előbb tagnak kell lenni.

A szakszervezetek demokratikus működését alapvetően a döntések előkészítésének és meghozatalának módja és azok végrehajtásának minősége határozza meg. Ha a tagok ezekben a folyamatokból bármilyen okból kimaradnak előbb-utóbb úgy fogják érezni, hogy helyettük döntenek. Ez azonban, mint láttuk rajtuk is múlik. Ezért egy önmagáért felelősséget érző tag például sohasem maradhat távol egyetlen véleménynyilvánítási lehetőségtől sem. Már csak ezért is részt kell vened minden sorsodat érintő szavazáson. Sőt, meg kell követelned, hogy a véleményedet figyelembe vegyék.

Végezetül mindenkinek *magának kell eldöntenie*, hogy részt vesz-e a szakszervezet tevékenységében, vagy sem. Ismétlem: *kíváncos, a minél magasabb, sőt ideális esetben teljes szervezettség, ami csak és kizárólag a munkavállalók egyéni döntésén múlik*.

A reprezentativitásról

(folytatjuk)

Karácsonyi emlék

(bodzakarácsonyfa)

Karácsony a szeretet ünnepe. Ilyenkor szeretet és béke költözik az emberek otthonába. Talán nincs olyan felnőtt, aki ne őrizne karácsonyi emlékeket a szívében. Számtalan emlék közül a gyermekkori karácsonyi események maradnak meg az ember emlékezetében. A gyerekek türelmetlenül várják a karácsonyt és az ajándékokat, amit kértek a Jézuskától. Ünnepek előtti napokban a szülőktől szinte naponta többször kérdezik, hogy mikor jön a Jézuska? (Az ötvenes években sem sikerült elhitetni a gyerekekkel, hogy a télapó hozza a fenyőfát). Magam is a türelmetlenkedők közé tartoztam. A várva-várt pillanat –ha nehezen is– mindig elérkezett. Csengettyű hangja jelezte, hogy megjött a Jézuska. A szoba közepén gyertyafény világított, feldíszített fenyőfa látványa ejtett ámulatba bennünket, gyerekeket. A kis karácsony, nagy karácsony... éneket szüleimmel közösen elénekelve, a fenyőfa alatt lévő ajándékokat is megkaptuk. A biztonságot jelentő vizesvödör is ott „díszelgett” a fenyőfa mellett. A szakszerűen felszerelt gyertyák szerencsére nem okoztak tüzet. Miután a kapott ajándék öröme kissé alább hagyott, észrevettem, hogy a karácsonyfa nem olyan, mint a korábbi volt. A fenyőágak a fa törzsébe voltak betűzdelve. Évekkel később tudtam meg, hogy a bodzafa szárát kifúrva készült el a karácsonyfa. Valószínű, hogy az ötvenes években a fenyőfahiányt a találékony kereskedők így tudták pótolni. Ünnepek eltelte után egyre gyakrabban, vágyakozva pillantottunk a szaloncukorra, a papírdíszekre nem is figyelve. Az édesség akkoriban nem éppen megszokott csemege volt a gyerekeknek. Szülői engedéllyel vagy anélkül, titokban 1-1 szaloncukrot „elcsenve” kopni kezdett a feldíszített karácsonyfa. Gyomorrontás veszélye nem fenyegette a „torkos” gyerekeket, mert a melaszos cukor hamar kielégítette a cukoréhségünket. Gyerekkorban a szeretettel együtt kapjuk az ajándékot is. Mindig örömet jelent kapni és adni, megemlékezni egymásról. A karácsonyi ünnepek alatt még több szeretet és boldogság költözik az emberek szívébe. Ezzel kiszorítva a rosszat, a kellemetlen érzést, a bánatot. Az emberi szeretetet, jóságot ne csak az ünnepekre korlátozzuk! Ember az embert szeresse! Vele együtt a környezetét, a Földet, ahol élünk, küzdünk, dolgozunk szebb jövőnkért.

Majoros János

Hogyan tovább ...?

Évek óta – év vége felé – szinte mindig ugyanaz az emberek véleménye, hogy nehéz évet hagytunk magunk mögött. A jövőt illetően sem reménykedhetünk- talán jövőre jobb lesz - mivel az áremelkedések megkeserítik a lakosság minden napi életét. Családok ezrei kerülnek fizetés képtelenné! Kifizetetlen számlák /víz, villany, gáz és egyéb költségek/ országos szinten több száz millió, milliárd forintot tesznek ki. Semmi jóra nem számíthatunk, mégis hideg zuhanyként érintette a lakosságot, hogy november elsejétől drágább lesz az áram. 1,3-6,2 százalékkal kell többet fizetni a fogyasztóknak, szolgáltatóként eltérően. Az E.ON 6,2 – jelentősen emelve – az ÉMÁSZ 1,3 százalékkal emeli átlagosan az árakat! A világon talán nálunk a legtehetségesebbek a vezetőink, amikor az áremelkedéseket megindokolják. Ennek ellenére a lakosság, a fogyasztók legtöbb esetben nem fogadják el az indokolatlan emeléseket.

Hosszú ideje az áramszolgáltatók éves szinten több milliárdos nyereséggel zárnak. Az áremelésekkel „törvényszerűen” nő az adósok, a nem fizetők száma. A tartozások összege több száz millió forintot tesz ki. A villamos iparág az egyik legeredményesebb, nyereséges iparág. Üzleti titokra hivatkozva pontos nyereség összegéről nincs információnk. Rendszerváltást követően egyre jobban megerősödik az emberekben, hogy nincs rendben valami. A gondokat, a problémákat görgetjük magunk előtt. Napirenden vannak a hatalmi harcokról szóló hírek, visszaélések, milliók jogtalan kifizetésekről, amelyek sokkolják az ország lakosságát.

Végezetül egy országos lapból pár idézet, egy közismert szociológustól: *„A magyar társadalom rendkívül rossz állapotban van... Magyarországon restaurálni kellene a demokráciát, mert rosszul működik... Nem átlátható a politika, nem tudni kik hozzák a döntéseket és miért, és azoknak mi a hatásuk...Magyarország, Európa egyik legigazságtalanabb országa. Rendkívül nagy gondok vannak a társadalmi javak elosztásánál.”*

A fent idézettek valós képet adnak a jelenlegi állapotról. Magunkért, országunkért cselekednünk kell! Ki kell jutnunk a válságos helyzetünkből! Csak is társadalmi összefogással tudunk eredményt elérni!

Majoros János

A „20 éves a PADOSZ” ünnepségsorozat a **PADOSZ Klub** rendezvénnyel búcsúzott. A Klub vendége december 3-án **Pónya József** volt, aki 20 évvel ezelőtt, a PADOSZ alakulásakor a Paksi Atomerőmű vezérigazgatója volt, jelenleg a PA Zrt. Igazgatóságának elnöke.

A megjelent érdeklődők bővebben megismerkedhettek a vendég személyiségével, életének főbb állomásaival, azok részleteivel.

Annak ellenére, hogy a résztvevők többsége 30-40 éves erőműves múltra tekinthet vissza, főként a jövőre vonatkozó témák kerültek terítékre a két és fél óras kötetlen beszélgetés során. Az atomerőmű bővítési elképzelései, tervek és azokhoz szorosan kapcsolódva a háttérpar, szakemberképzés, egészségügy, az atomerőműben dolgozók jövedelem arányai és Paks város lakóinak életminősége foglalkoztatja leginkább az erőmű környezetében élőket – derült ki az elhangzott kérdésekből, véleményekből. Jó hangulatú, tartalmas beszélgetés volt, reményt és biztatást adott a résztvevőknek a holnapra, holnaputánra ... a jövőre!

Üzemi tanács tagok választása...

December hónapban a PADOSZ három gazdasági társaságnál volt, illetve lesz érintett üzemi tanács tagok választása vonatkozásában. Két gazdasági társaságnál – a DC. Gépszer Kft és az MVMI.Zrt-nél - már lezajlottak a választások, az ATOMIX Kft-nél 2009.december 16-17-én kerül sor annak lebonyolítására.

A DC. Gépszer Kft-nél 2009. december 2-án történ meg a választás. A választáson a jogosult munkavállalók 40 %-a vett részt. A választás érvényes és eredményes a volt, a megválasztott tagok - **Keller Istvánné, Bogdán Renáta, Rózsavölgyi Józsefné, Görög Gáborné, Káldi Jánosné** - mind a PADOSZ jelöltjei közül kerültek ki. A PADOSZ az üzemi tanács tagok választásának eredményeképpen ezáltal megszerezte a DC. Gépszer Kft-nél a reprezentativitását a kollektív szerződés kötési jogosultságát.

Az MVM Info Zrt-nél 2009. december 8-án volt az üzemi tanács tagok választása. Nagyon magas 81,% %-os részvételi arány mellett, kiélezett versenyben a PADOSZ 50,21 % reprezentativitást ért el, és a megválasztható 5 fő üzemi tanács tag közül 3 főt – **Rausch Erika, Tóth László és Majoros Krisztián**-, valamint a 4 póttag közül is 2 főt – **Rácz Tímea, Takáts Ernő** - személyében a PADOSZ jelöltjei fogják adni. A választás eredményeképpen a PADOSZ megőrizte reprezentativitását az MVM Info Zrt-nél, és többségét az üzemi tanácsban.

Gratulálunk a megválasztott üzemi tanács tagoknak, sok sikert és jó egészséget kívánunk a közösségért vállalt munkájukhoz!

Ez évben az utolsó megmérettetésre az ATOMIX Kft-nél 2009. december 16-17-én lebonyolításra váró üzemi tanács tag választáson kerül sor. A PADOSZ a megválasztható 9 fős üzemi tanács tagi helyekre 6 fő jelöltet állított. A választás lebonyolítása komoly feladatot ró az ATOMIX ÜT. Választási Bizottságára, hiszen az év-vége közeledte, és az abból fakadó szabadságolási időszak, valamint a nagyon magas (több mint 700 fő) munkavállalói létszám, és szerteágazó munkahelyek (Pakstól-Balatonfüredig) miatt különösen nagy feladatot kell megoldani. Reméljük, hogy a Választási Bizottság szervező és végrehajtó munkája, valamint a munkavállalók aktivitása biztosítani fogja az érvényes és eredményes választást.

A PADOSZ segítve a választás eredményességét több helyszínen és több időpontban tájékoztatókat szervez és tart a munkavállalók részére.

A tájékoztatók sora között központi rendezvényként **2009. december 15-én 13.30-14.30-ig** kerül sor munkavállalói tájékoztatóra, a PA Zrt. tűzoltóság 2. emeleti oktatótermében, **melyre ezúton is meghívunk minden érdeklődő ATOMIX-es munkavállalót.**

Bocsor István

ERBE fórum

2009.11.25-én az ERBE Üzemi Tanácsa kezdeményezésére munkavállalói fórum került megrendezésre. Előadóként először Vavrik Antal vezérigazgató ismertette a vállalat 2009. évi termelési eredményeit. Részletesen kitért a gazdasági nehézségekre, valamint annak a céget érintő vonatkozásaira. Fontosnak tartotta azonban leszögezni, hogy nem fenyegette fizetéseképtelenség az ERBE Zrt-t, és a szűkülő lehetőségek keretein belül is fenntartják a jelenlegi foglalkoztatás szintjét. Ez a környezet minden munkavállalót arra kell ösztönözzön, hogy egyéni teljesítménye legjavával járuljon hozzá a közös eredményhez.

A munkavállalók számára igen fontos és örömteli bejelentés is elhangzott a vezérigazgató úrtól, mely az év végi bérjutalom mértékéről és kifizetés módjáról szólt. Itt csattant fel először a hallgatóság nyíltszíni tapsa.

A jövő évre vonatkozó elképzelések is ismertetésre kerültek, ahol is az atomerőmű élettartamának meghosszabbítása, és az új blokkok építése fog újabb feladatot adni a cég és a munkavállalói számára. Nem ígért könnyű esztendő az elkövetkezőkben a vezérigazgató úr, ám ismerve a céget és a munkavállalókat, biztatónak látja az ERBE jövőjét. Igen fontosnak tartja a cég szempontjából a munkavállalók képzését, ezen belül is a nyelvtanulást, melyet kiemelten támogat.

Lehetőséget kaptam arra, hogy ismertessem a 2010. évet érintő bér és szociális juttatásokról szóló MVM ÉKF keretein belül zajló tárgyalások akkori állását.

Jó hangulatban, kötöttségektől mentesen zajlott le a munkavállalói fórum, mely ismételten bizonyította, hogy a munkavállalók igénylik a párbeszédet, a személyes találkozást legfelsőbb vezetőikkel. Az is nyilvánvaló volt a jelenlévők között, hogy a munkáltató és a szakszervezet nem ellenségek, tudnak és képesek is együtt, a munkavállalókért közösen dolgozni.

Csak melleleg jegyzem meg, hogy a fórum óta több ERBE-s kollégánk lépett be a PADOSZ-ba. A szakszervezeti taglétszám legfontosabb feltétele az eredményes érdekérvényesítő tevékenységnek, ezért várjuk a többiek jelentkezését is.

Köszönet illeti az ERBE Üzemi Tanács tagjait - ezen belül is Hermanné Csilla PADOSZ főbizalmit - a kezdeményezésért, akik nélkül nem valósulhatott volna meg ez a jó hangulatú, jövőbe mutató rendezvény.

Lőrincz László

NŐ vagyok – avagy a karácsonyfa árnyékában

A karácsonyra való felkészülés időszaka sokak számára egyet jelent az ajándékvásárlás nyűgös feladatával. Örömteli lesz az ünnep, ha elkerüljük az ideges kapkodást.

Közeleg a karácsony. Azt se tudjuk, hol áll a fejünk. Még gyorsan be kell fejezni egy határidős munkát, aztán ajándékot kell venni, bevásárolni az ünnepekre, kiválasztani a karácsonyfát, megírni az ajándékkísérő kártyákat... Fel van adva a lecke a nőknek. Ünnepi készülődéskor jó esély van rá, hogy a legapróbb nézeteltérésből is kiadós vihar kerekedik.

„Még nem vetted meg a mamádnak az ajándékot?!” „Megírtad, szívem, a karácsonyi üdvözlőlapokat?” Ugye, ismerősek ezek a mondatok? Az öcséd tőled kérdezi meg, mit vegyen a barátnőjének? Az anyukád meg az apukádnak? Az apukád meg az anyukádnak? Karácsonykor valóban nem egyszerű a toppon lenni, és persze maradni...

Jön a karácsonyi roham, lassan minden bolt és utca zsúfolásig megtelik. A legtöbb nő szeret vásárolni, de vannak néhányan, akik irtóznak a nagy karácsonyi bevásárlástól. Van aki, vesz egy-két doboz csokit, rénszarvasos zoknit, de a másik fele hatalmas és menő ajándékokat vásárol.

Hihetetlen ez a karácsony... hihetetlen, hogy évről évre túléljük. A stresszt, amit a családdal való intenzív foglalkozás okoz, az utolsó pillanatra hagyott bevásárlás tébolyát, a fogcsikorgatást, miközben jót nevetünk mások borzalmas viccein, és az izgatott, túlpörgött gyerekeket. Minél több ablakot nyitunk ki az adventi naptáron, annál magasabbra emelkedik a vérnyomásunk. Mire eljön a szenteste, már csak „átkozódva” tudjuk százötvenedszer is meghallgatni a karácsonyi zenéket, és keservesen bánjuk, hogy nem kezdtük el már hónapokkal korábban a tervezgetést.

Az ünnep szimbóluma, a fenyő. A férfi befaragja a fát, felteszi az izzókat, és kibont egy sört. Az épp elég, hogy ferde a fa, beleszalad a fűrész vagy a kisbalta az ember kezébe, úgyhogy innentől a nőé a terep (ami nem megy, azt nem kell erőltetni alapon jobb, ha a díszek közelébe nem engedjük oda a férfit).

Mint látható: a jó szándék sokszor kevés. A saját higgadtságunk és őszinteségünk pedig megvéd a legrosszabbtól: hogy aztán a december maradék napjai és az újév ne szemrehányással és békétlenséggel teljen.

Huszák Mónika

